

прав громадян, засад соціальної та індивідуальної свободи, відповідних гарантій, які створюють для громадянського існування інституції держави.

Отже, законність є однією з найбільш принципових категорій, котра має комплексний характер та є одночасно і принципом, і вимогою і режимом.

Список використаних джерел:

- 1.Новий тлумачний словник української мови: В 4-х томах/ Укл. В. Яременко, О. Сліпушко. – В 3-х т. – К. : Аконті, 2004.
- 2.Юридический энциклопедический словарь / Ред. кол. : А. Я. Сухарев (гл. ред.) и др. – М. :Сов. энциклопедия, 1984. – 415 с.
- 3.Про стан дисципліни і законності в діяльності органів внутрішніх справ та заходи щодо їх зміцнення: Рішення Колегії МВС України від 15 трав. 2001 р. – № 1 Км/1.
- 4.Головченко В. В., Ковальський В. С. Юридична термінологія : Довідник. – К. : Юрінком Інтер, 1998. – 224 с.
- 5.Конституція України: Прийнята Верховною Радою України 28 черв. 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
- 6.Новейший философский словарь / Сост. А. А. Грицанов. – Мн. : Изд-во. В. М. Скаун, 1998. – 896 с.
- 7.Гарашук В. М. Сутність, принципи та гарантії законності // Проблеми законності. – 2000. – Випуск 42. – С. 106 – 112.

ЩОДО АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО МЕХАНІЗМУ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ

Баранов-Мохорт Сергій Миколайович, кандидат юридичних наук, доцент

Визначаючи основні напрями протидії корупції на сучасному етапі розвитку держави та суспільства треба, враховувати те, що корупція є наслідком, а не причиною негараздів у економічній, політичній та соціально-культурних сферах. Пошук ефективних шляхів подолання цього явища треба здійснювати на основі удосконалення законодавства та державного регулювання всіх сфер життя суспільства. Головні зусилля потрібно спрямувати на профілактику корупційних діянь з урахуванням вимог сьогодення та прогнозів на найближчу перспективу, усунення причин корупції в Україні, а також притягнення до відповідальності корупціонерів.

Адміністративному праву належить важлива роль у протидії корупції та в належній організації діяльності посадових осіб. Як відзначає Н.В. Тогонідзе, в багатьох країнах корупція значно мінімізована завдяки адміністративно-правовому регулюванню всієї системи відносин державної служби, розробці законів з чітким викладом прав, обов'язків, заборон, обмежень та відповідальності державних службовців усіх категорій.

Як і будь-яка діяльність, боротьба з корупцією забезпечується через застосування певних методів, які створюють умови ефективної діяльності, службової дисципліни тощо. Так, у теорії адміністративного права під методом розуміється сукупність прийомів та засобів (заходів), за допомогою яких втілюються в життя певні цілі. Тобто метод – це спосіб впливу керуючого суб'єкта на поведінку керованого об'єкта. До умов забезпечення службової дисципліни в державному апараті належать урегульованість правом відповідних питань, які вирішується службовцями. Адміністративні методи – це способи прямого, одностороннього владного впливу з боку вищого управління на поведінку підпорядкованих йому об'єктів, шляхом прямих безпосередніх приписів.

Найбільша частина норм, які регулюють суспільні відносини, а також компетенцію службовців державних органів, порядок проходження ними служби та організації їх професійної трудової діяльності, належить нормам адміністративного права. У свою чергу, як зазначає І.О. Іерусалімова, адміністративне право впливає на суспільні відносини через спеціальну

систему елементів, що іменуються у літературі механізмом дії, впливу регулювання. Зокрема, адміністративно-правові заходи та механізм адміністративно-правового впливу на попередження корисливих проступків досліджувались І.П. Голосніченком. При цьому, цей вчений звертає увагу на провідну роль адміністративного права у регулюванні більшості суспільних відносин в державі.

Стосовно суті самого терміну «механізм» у контексті забезпечення і удосконалення певних видів діяльності, О. Литвинов пропонує розглядати його, як сукупність взаємозалежних компонентів, та процес здійснення діяльності із властивими їй цілями, завданнями, функціями, методами тощо.

Щодо самого визначення та складових елементів механізму адміністративно-правового регулювання, автор поділяє позицію С.Г. Стеценка, який вважає, що – це сукупність правових засобів, за допомогою яких здійснюється правове регулювання суспільних відносин у сфері адміністративного права, до якого входять органічні та функціональні складові частини. Органічними складовими частинами механізму адміністративно-правового регулювання згаданий вчений вважає ті, які визначають суть самого явища, тобто без яких не може відбуватися сам механізм адміністративно-правового регулювання. До них відносить: норми права, акти реалізації норм права та правові відносини. Функціональними складовими частинами механізму адміністративно-правового регулювання, на думку С.Г. Стеценка, можуть вважатися ті, які впливають на механізм адміністративно-правового регулювання, але водночас вони не є обов'язковими його елементами.

Виходячи з розглянутого, на наш погляд, механізм адміністративно-правового регулювання протидії корупції – це сукупність правових та організаційних засобів (інструментів), спрямованих на протидію корупційним проявам.

Однією із складових частин механізму адміністративно-правового регулювання протидії корупції є норми права, у яких закріплено порядок, що регулює та встановлює визначені державою межі, правила та порядок поведінки осіб при виконанні службових завдань, наділених владно-розпорядчими функціями. Згідно з чинним законодавством, види адміністративно-правових норм, спрямованих на протидію корупції, можуть бути спрямовані до всіх суб'єктів суспільних відносин (загальні) та до осіб, які є службовцями окремого відомства (відомчі). До загальних належать норми Конституції України, Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України, базового антикорупційного Закону України, тобто ті, які поширюються на всіх суб'єктів правовідносин у державі. До відомчих належать норми, які встановлені та поширюються в межах певного відомства. Норми права передбачають здійснення певних заходів для досягнення визначеної мети, якою є зниження рівня корупції в державі, запобігання поширенню цього явища.

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА ОСВІТУ ІНВАЛІДІВ

Булик Ірина Леонтіївна, викладач кафедри адміністративно-правових дисциплін ННІПІ НАВС

Останнім часом у всьому світі відбулися суттєві зміни стосовно ставлення до інвалідів. Основою цих змін є визнання рівності прав інвалідів на повноцінне життя у суспільстві. Державна політика відносно інвалідів має за мету: по-перше, забезпечити їх права на максимальну участь в економічному і соціальному житті суспільства, особливо стимулювати їх